

Arrest

nr. 223 103 van 24 juni 2019
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: Op haar gekozen woonplaats bij
advocaat Guylain MAFUTA LAMAN
Square Eugène Plasky 92/6
1030 BRUXELLES

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese (D.R.C.) nationaliteit te zijn, op 18 juni 2019 heeft ingediend (bij faxpost) om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing houdende bevel tot terugnrijving van 15 juni 2019.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 juni 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 juni 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. REIGNS NTEKEDI, die *loco* advocaat G. MAFUTA LAMAN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 14 juni 2019 komt verzoekster, samen met haar moeder, aan op de luchthaven van Brussel Nationaal met vlucht TK 1943 vanuit Istanbul.

Verzoekster is in het bezit van een nationaal paspoort, afgegeven op 31 mei 2018 en is houder van een visum type C, afgegeven door de Belgische ambassade te Kinshasa, geldig van 13 juni 2019 tot 17 augustus 2019 voor een duur van 90 dagen.

Op 14 juni 2019 is verzoekster gehoord omtrent haar reismotieven.

Op 15 juni 2019 neemt de met grenscontrole belaste inspecteur een beslissing tot teruggedrijving (bijlage 11), aan verzoekster ter kennis gebracht op dezelfde dag.

Dit is thans de eerste bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“afkomstig uit Istanbul Atatürk met TK1943 (...), op de hoogte gebracht van het feit dat de toegang tot het grondgebied aan hem (haar) wordt geweigerd, krachtens artikel 3, eerste lid van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende reden(en):

(...)

☐ (E) *Is niet in het bezit van documenten die het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden staven (art. 3, eerste lid, 3°)*

Reden van de beslissing:

Betrokkene reist met haar moeder. Ze verklaren als toerist naar België te komen. Ze zijn in het bezit van een “Programme touristique” dat loopt van 14.06.2019 tot 28.07.2019. Over dit programma kunnen ze weinig vertellen. Ze kennen enkel het Atomium. Ze willen Brugge bezoeken van 22/06 tot 30.06.2019. Ze zijn niet in het bezit van een hotelreservatie voor Brugge. Op de programma kan gezien worden dat ze het Atomium willen bezoeken van 15 tot 21 juni. Verder in het programma is het gevonden dat ze blijkbaar ook op 16.07.2019 het Atomium willen bezoeken ??? Voor de rest van het verblijf is het niet duidelijk te zeggen wat ze zullen doen, ook niet tussen 21.07.2019 en 01.08.2019 (datum van hun terugkeer naar Istanbul. De dochter is in het bezit van een aantal diploma's en getuigschriften waaruit blijkt dat ze voor dokter heeft gestudeerd. Wanneer de Federale Politie hun vragen waarom ze deze documenten bij hun heeft tijdens een toeristische verblijf, verklaren ze dat deze documenten moeten worden erkend door een dokter in België. De moeder verklaart dat ze een vrachtwagen type MAN komt kopen. Ze kan niet zeggen waar ze deze vrachtwagen zal kopen. Beiden zijn in het bezit van een hotelreservatie voor het Motel One Brussels van 14.06.2019 tot 13.07.2019. Na check blijkt het dat de reservatie geannuleerd werd.”

Op 15 juni 2019 neemt de met grenscontrole belaste inspecteur een beslissing houdende intrekking van een visum, aan verzoekster ter kennis gebracht op dezelfde dag.

Dit is thans de tweede bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

„Op verzoek van de gemachtigde van de Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie

(...) werd

(...) uw visum onderzocht. (...)

(...) het visum is ingetrokken

Dit besluit is gebaseerd op de volgende redenen:

1. *(...)*

2. *Het doel en omstandigheden van het voorgenomen verblijf zijn onvoldoende aangetoond (artikel 32, 1, a), II en artikel 34, ½) van de verordening (EG) Nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13.07.2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode) .*

Betrokkene reist met haar moeder. Ze verklaren als toerist naar België te komen. Ze zijn in het bezit van een “Programme touristique” dat loopt van 14.06.2019 tot 28.07.2019. Over dit programma kunnen ze weinig vertellen. Ze kennen enkel het Atomium. Ze willen Brugge bezoeken van 22/06 tot 30.06.2019. Ze zijn niet in het bezit van een hotelreservatie voor Brugge. Op de programma kan gezien worden dat ze het Atomium willen bezoeken van 15 tot 21 juni. Verder in het programma is het gevonden dat ze blijkbaar ook op 16.07.2019 het Atomium willen bezoeken ??? Voor de rest van het verblijf is het niet duidelijk te zeggen wat ze zullen doen, ook niet tussen 21.07.2019 en 01.08.2019 (datum van hun terugkeer naar Istanbul. De dochter is in het bezit van een aantal diploma's en getuigschriften waaruit blijkt dat ze voor dokter heeft gestudeerd. Wanneer de Federale Politie hun vragen waarom ze deze documenten bij hun heeft tijdens een toeristische verblijf, verklaren ze dat deze documenten moeten worden erkend door een dokter in België. De moeder verklaart dat ze een vrachtwagen type MAN komt kopen. Ze kan niet zeggen waar ze deze

vrachtwagen zal kopen. Beiden zijn in het bezit van een hotelreservatie voor het Motel One Brussels van 14.06.2019 tot 13.07.2019. Na check blijkt het dat de reservatie geannuleerd werd."

De terugdrijving is gepland op 26 juni 2019.

2. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

2.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, § 1, eerste lid van het procedurereglement van de Raad (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

2.2. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

In casu bevindt verzoekster zich in een welbepaalde plaats, zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 van de Vreemdelingenwet. In dit geval wordt conform artikel 39/82, §4, tweede lid van de Vreemdelingenwet het uiterst dringende karakter van de vordering wettelijk vermoed. Het uiterst dringende karakter van de vordering staat *in casu* vast en wordt niet betwist door verwerende partij. Aan de eerste cumulatieve voorwaarde is bijgevolg voldaan.

2.3. Betreffende de tweede voorwaarde: de ernst van de aangevoerde middelen

2.3.1. De interpretatie van deze voorwaarde

Overeenkomstig het voormelde artikel 39/82, § 2 van de Vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen. Onder "middel" wordt begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618).

Opdat een middel ernstig zou zijn, volstaat het dat het op het eerste gezicht, en gelet op de toedracht van de zaak, ontvankelijk en gegrond zou kunnen worden verklaard en derhalve kan leiden tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

2.3.2. De beoordeling van deze voorwaarde

In het enige middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 14, 21, 24, en 34 van de Verordening EG) nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode (Visumcode), van artikel 5 van de Verordening (EG) nr. 562/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 15 maart 2006 tot vaststelling van een communautaire code betreffende de overschrijding van de grenzen door personen (Schengengrenscodex), van de artikelen 3 en 62 van de Vreemdelingenwet en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Verzoekster wijst erop dat zij in het bezit was van een visum dat haar na een grondig onderzoek door de Belgische ambassade in Kinshasa is toegekend. Verzoekster voldeed bijgevolg aan al de voorwaarden en kon het doel van haar reis, middelen van bestaan en de garantie van terug te keren, bewijzen met de nodige stukken. Verzoekster verkreeg een visum geldig van 13 juni 2019 tot 17 augustus 2019. Dit type

visum wordt niet 'zomaar' en aan iedereen afgegeven. Verzoekster citeert de artikelen 21 en 24 van de Visumcode. Verzoekster stelt dat zij en haar moeder bij vrienden zouden verblijven en dat dit koppel hen zou gidsen tijdens hun verblijf in België. Verzoekster benadrukt dat zij en haar moeder, samen over 18.000 euro beschikken, hetgeen ruim voldoende is om de duur van hun verblijf in België te dekken. Verzoekster betoogt dat de motivering in de bestreden beslissing niet afdoende is. Dat overigens artikel 34/4 van de Visumcode bepaalt dat het feit dat betrokkene niet alle bewijsstukken kan voorleggen, niet automatisch leidt tot de nietigverklaring van een visum. De bestreden beslissing is genomen met machtsmisbruik. Verzoekster benadrukt dat zij weldegelijk het doel van haar verblijf en de verblijfsomstandigheden afdoende heeft bewezen, reden waarom haar een visum werd afgeleverd. De bestreden beslissing is behept met een manifeste appreciatiefout. Uit de motivering van de beslissing blijkt dat de tegenpartij van slechte wil was.

Bespreking

Artikel 2 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen bepaalt dat bestuurshandelingen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd. Dit impliceert dat de beslissing die ter kennis wordt gebracht de redenen moet weergeven op grond waarvan de beslissing werd genomen, zodat de bestuurde kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt.

De terugnijving is genomen met toepassing van artikel 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet en stelt dat de betrokkene niet in het bezit is van documenten die het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden kunnen staven.

Het visum is ingetrokken met toepassing van de artikelen 32, 1, a, II en 34, ½ van de Visumcode. Verzoekster bespreekt de verschillende motieven in haar middel waardoor zij aantoot de juridische en feitelijke overwegingen te kennen. De bestreden beslissingen geven duidelijk de redenen aan op grond waarvan de beslissingen zijn genomen.

Een schending van artikel 2 van de voornoemde wet van 29 juli 1991 wordt *prima facie* geenszins aangetoond.

Artikel 3 van de voornoemde wet van 29 juli 1991 schrijft voor dat de motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat de motivering afdoende dient te zijn. Het begrip 'afdoende' impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). De motivering moet in dit opzicht dus draagkrachtig zijn, hetgeen wil zeggen dat de motivering voldoende duidelijk, juist, niet tegenstrijdig, pertinent, concreet, precies en volledig moet zijn (RvS 31 augustus 2009, nr. 195.654).

Verzoekster betwist dat de motivering afdoende is.

Het afdoende karakter van de uitdrukkelijke motivering wordt onderzocht in het licht van de toepasselijke wetsbepaling, m.n. artikel 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet.

Artikel 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"Behoudens de in een internationaal verdrag of in de wet bepaalde afwijkingen, kan de toegang worden geweigerd aan de vreemdeling die zich in een van de volgende gevallen bevindt :

[...]

3° wanneer hij, zo nodig, geen documenten kan overleggen ter staving van het doel en de verblijfsomstandigheden van het voorgenomen verblijf;"

Het vervullen van de voorwaarden voor de toekenning van een visum en het onderzoek van die voorwaarden door de ambassade, belet de grenscontrole niet om die voorwaarden bij binnenkomst (nogmaals) te onderzoeken. De Raad wijst erop dat het feit dat men een visum kan verkrijgen, niet inhoudt dat men bij binnenkomst het visum niet meer zou kunnen intrekken. Artikel 34 van de Visumcode bepaalt duidelijk in het tweede lid dat een visum wordt ingetrokken indien blijkt dat niet langer aan de afgiftevoorwaarden voldaan wordt. In tegenstelling tot wat verzoekster voorhoudt, volstaat het voor de binnenkomst dus niet automatisch dat men een visum heeft verkregen nadat men de vereiste bewijsstukken, zoals voorzien in artikel 14 van de Visumcode, zou hebben voorgelegd. Uit artikel 6 (eerste lid, a juncto c) van de Schengengrenscore blijkt dat men, teneinde de toegang te

verkrijgen tot het Schengengrondgebied, in het bezit moet zijn van een geldig visum maar eveneens het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden moet kunnen staven.

De met de grenscontrole belaste gemachtigde moet op een zekere manier kunnen nagaan of het voorgehouden toeristisch doel van verzoekster enigszins kan aangetoond worden en heeft vastgesteld dat dit niet het geval was. Verzoekster wist weinig te vertellen over haar "*Programme touristique*", had geen hotelreservatie voor Brugge dat ze zou bezoeken van 22 juni tot 30 juni, ze is in het bezit van een aantal diploma's en getuigschriften waaruit blijkt dat ze voor dokter heeft gestudeerd en dat ze deze documenten mee heeft om te laten erkennen door een dokter in België, verzoeksters moeder verklaarde een vrachtwagen te komen kopen, maar ze weet niet waar en verzoekster is in het bezit van een hotelreservatie van 14 juni tot 13 juli die geannuleerd was.

Verzoekster stelt in het verzoekschrift dat zij en haar moeder bij een bevriend koppel zouden verblijven die hun tevens zouden gidsen in België. Deze verklaring was echter de verwerende partij niet gekend op het moment van het gehoor aan de grens. Bovendien legt verzoekster in bijlage van het verzoekschrift een verklaring van het bevriend echtpaar voor die dateert van 16 juni 2019 waardoor de verwerende partij er geen kennis van kon nemen, nu de beslissingen dateren van vóór de verklaring. Verzoekster betwist niet en weerlegt niet de motivering in verband met de diploma's en getuigschriften, in verband met de aankoop van een vrachtwagen en dat de hotelreservatie was geannuleerd. Verzoekster betoogt dat ze alle nodige documenten ter staving van het doel van haar verblijf en de verblijfsomstandigheden reeds had voorgelegd aan de Belgische ambassade maar ze toont niet aan met welke elementen de verwerende partij geen rekening zou hebben gehouden die haar gekend waren. Verzoekster laat aldus na aan te tonen dat het motief kennelijk onredelijk is of niet afdoende. Aangezien de intrekking van het visum in overeenstemming is met de wettelijke bepalingen volgt hieruit dat verzoekster niet meer in het bezit is van de nodige reisdocumenten waardoor haar de toegang tot het Schengengebied op rechtmatige wijze wordt geweigerd.

Waar verzoekster erop wijst dat zij over voldoende bestaansmiddelen beschikt, met name beschikt zij, samen met haar moeder over 18.000 euro, merkt de Raad op dat deze elementen niet worden betwist in de bestreden beslissingen.

Wat de precieze toeristische intenties zijn, is volgens de gemachtigde niet afdoende duidelijk omdat verzoekster in gebreke bleef daar verdere toelichting bij te geven. Verzoekster is in het bezit van een "*Programme Touristique*" dat loopt van 14 juni tot 28 juli. Volgens het programma zou verzoekster het Atomium bezoeken van 15 tot 21 juni 2019 en opnieuw op 16 juli 2019. Verzoekster weet niet wat ze de overige dagen zal doen, ook niet tussen 21 juli 2019 en 1 augustus 2019. De Raad acht het niet kennelijk onredelijk te oordelen dat haar reismotief onduidelijk is, nu uit het gehoorverslag van 14 juni 2019 blijkt dat verzoekster niet kan verduidelijken wat ze tijdens haar vakantie gaat bezoeken. Daarnaast merkt de opsteller op dat de reservatie van het hotel van 14 juni 2019 tot 13 juli 2019 geannuleerd werd. Bovendien verklaarde verzoeksters moeder een vrachtwagen type MAN te komen kopen en zouden haar diploma's erkend moeten worden door een dokter in België. Deze verklaringen rijmen niet met de toeristische doeleinden waarvoor verzoekster verklaarde te komen naar België.

Gezien het geheel van de verklaringen en voorgelegde stukken, acht de Raad het niet kennelijk onredelijk dat de verwerende partij hieruit afleidt dat het reisdoel en de verblijfsomstandigheden niet afdoende zijn aangetoond. Verzoekster, die zich beperkt tot een algemeen betoog, weerlegt de motieven van de bestreden beslissingen niet.

Een schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de aangehaalde artikelen in de aanhef blijkt *prima facie* niet. Evenmin kan *prima facie* een manifeste appreciatiefout of machtsmisbruik aangenomen worden.

Het enige middel is *prima facie* niet ernstig.

Verzoekster heeft geen ernstig middel aangebracht. De vaststelling dat er niet voldaan is aan één van de in artikel 39/82, § 2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet voorziene cumulatieve voorwaarden volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig juni tweeduizend negentien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. CLAESEN,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. CLAESEN

N. MOONEN